

ΑΝΔΡΕΑ ΔΑΣΚΑΡΑΤΟΥ

ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τού προηγούμενου)

Βραδύτερον ἐφοίτησα ἐπὶ ἔνυ δόλοκληρον χειρῶνα ἐν τῇ Ἰονίῳ Ἀκαδημίᾳ εἰς τὸ παραδόσεις τοῦ Δικαίου καὶ τῶν Μαθηματικῶν, ἀλλὰ μετ' ἵσης εἰς ἀμφοτέρας τός ἐπιστήμας τούτας δίληγης ἐπιτυχίας.

Κατά τὸ 1833 ὁ κόμης Δελαδέσιμπας τῇ συναινέσει τοῦ ποτόρδου μου μὲ ἔλαβεν ἐκ νέου μετ' αὐτοῦ εἰς Κέρκυραν· καὶ κατέχων Γερουσιαστοῦ μὲ διώριστα βοηθόν εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Γερουσίας μὲ μισθὸν τριάκοντα διστήλων κατά μῆνα. Ἡ ἐπὶ 16 ἔως 18 μῆνας ζήνη μου ἐν τῇ Γερουσίᾳ ὑπέρηξε λίγον εὐχάριστος. Ὁλὴν ἐργασίαν καὶ πολλὰ διασκεδάσεις, θέατρο, προσωπιδοφορίαι, ἔργοι, συμπόσια... ἴδον τὸ κεφάλαιον τῆς μακαρίας ἐκείνης ζωῆς. Δὲν θά λησμονήσας ποτὲ ἐνα παινύργον ξειδόδοντος μᾶς ἔδωκε μίαν λαχανικήν την παρατηρήσαντος. Παρ' αὐτῷ μετεβαίνοντας ἐπέστη καὶ ἀλλοι οὐτεινες πάντες τῷ ἀνεγνώσκοντας.

Καν' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἔγνωρισα ἐν Κερκύρᾳ τὸν ποιητὴν κόμητα Σολομόν. Μετέβανον συνεχῶς εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ τῷ ἀνεγνώσκοντα μάρκο μου ποιήματα ἄπειρος είχε τὴν καλωσόντην ν' ἀκούν ἀξιῶν με πάντοτε ὡρελίμων παρατηρήσαντον. Παρ' αὐτῷ μετεβαίνοντας ἐπέστη καὶ ἀλλοι οὐτεινες πάντες τῷ ἀνεγνώσκοντας.

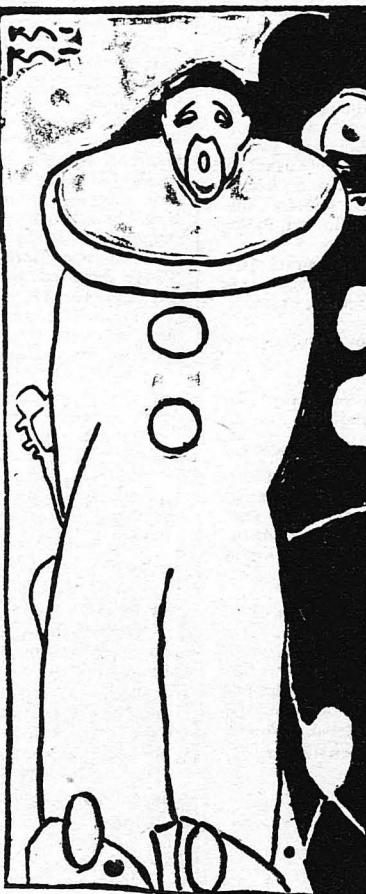
Ημέραν τινὰ εἰς ἐκ τῶν νέων ἔκεινον τῷ ἀνέγνων ἐν τού ποιήματα ὅπερ ἤκουσεν δόκιμης χωρὶς νὰ τῷ ἀποτελέῃ τὴν ἐλαχίστην παρατηρήσαντον, ἀλλὰ ἀφοῦ ἐτέλεωσε ἐπίγευσε τὸν νέον καὶ τὸν τὸν ἐνέδρων νὰ ἔξακολουθῇ νὰ γράψῃ. Ἀπελθόντος τοῦ νέου ἐμεινάντος ἐν ἀπορᾷ μη ἰδούν τὸν κόμητα οὐδὲν νὰ παρατηρήσῃ εἰς τὸ ποιήμα ἐκεῖνο. Καὶ ἐγὼ ἐπίσης είχον νὰ τῷ ἀναγνώσω τι, ἢ δὲ ἐκπλήξεις μου ηὔξανε καθόδον δόκιμης μοῦ ἀπέτεινες παταπανίστον παρατηρήσαντον. Προσεβλήθην καὶ τῷ ἐξέρδασα παράπονα. Ἄλλοι οὐτος ἔχει υπομονήν, μοὶ εἰπεν, ἐκ τοῦ ποιήματος σον ἀφαιρώ, διότι εὐδόκιον καὶ κάπιτον ν' ἀφήσως ἄλλοι εἰς τὸ ἀλλοι οὐδὲν εὐδόκιον ν' ἀφήσουν καὶ διὰ τούτο οὐδὲν ἀφήσουν.

Ἐπανέρχομαι εἰς τὴν Γερουσίαν. Ἐν ἐκείνῃ λοιπὸν τῷ ἀσύρῳ ἔζων εὐευχῆς ἀπολαμβάνων πάσης τέρψεως διὰ ἐπῆλθεν εἰς τὸν νοῦν τῆς Αὐτοῦ Ἐξούσιοτος τοῦ Λόρδου Nugent, τότε Ἀρχιεπιστοῦ, νά διαταράξῃ τὴν ἡμετέραν εἰρήνην διάτητη διαλύσεων τοῦ Κοινοβουλίου. Προσέβη δ' εἰς τὸ μέτρον τούτον ἀπομακρύνῃς ἔξι αὐτοῦ τὸν κόμητα Δελαδέσιμπας διότις ἀπῆτε παρὸ τῆς Βενεζούτητος τοῦ νά είνει ἐλευθέριος καὶ ἐν τῇ Γερουσίᾳ ὅπως εἰς τὸ δόδούς. Οὐτων ἡ ἀπαίτησις αὕτη τοῦ Ἑρμηνείου ὑπῆρξεν ὀλεθρία εἰς τὴν ἡμετέραν μακαρίτητα! Ἐγὼ τούτε μη ἐπιθυμῶ νὰ ὑπερετήσω πλειότερον εἰς μέρος ἔξι οὖ ἐπαύθη δούλιος μου, εἴησησα καὶ ἐστάλην εἰς Κεφαλληνίαν ὡς πρωτοκόλλοτος (Deputato registratore) εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον μετά τῶν αὐτῶν ἀποδοχῶν, ἃς εἰλούν ἐν τῇ Γερουσίᾳ.

Ἄλλοι ἐνῷ ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἥμην εὐδαίμονος, ἐν τῷ Δικαστηρίῳ ἐπασχόντος σωματικῶν καὶ ἡθικῶν ἀναπτύξεων δέρα διὸ μέριλον καὶ ἐνδεεῖς. Τούτου ἔνεκα μετά ἐνὸς περόπον ἔτους ὑπερείσαν μῆ συνάδουσαν ποδὸς τὴν κλίσιν μου, παραγγέλθην καὶ ἀνεγκάρδησαν κάριτον στουδῆς εἰς Παρισίους.

Ο πατήρ καὶ δὲ θεῖος μου ἐπιθυμούστες νὰ διατρέξω τὸ στάδιον δημοσίας ὑπαλλήλιας δυσηρεστήσισαν διὰ τὴν παραίτησίν μου καὶ μετά δυσαρεσκείας μὲ τεπειψαν εἰς τὴν Εύρωπην ἐπιτρέψαντές μοι νὰ μείνω τούτα μόνον ἔτη, τηνού τοσούτου χρόνου δύος ἀπέτειτο ἵνα λάβω τὸ διπλωματικὸν νομικῆς καὶ οὐτών κάλλιον ευδοκιμήσω εἰς τὸ φρήνων στάδιον. Τὸ σχέδιόν τουν θά ευδωδύτη ἀν ἡ φύσις δὲν ἦθελεν ἐμβάλει ἐν τῇ ψυχῇ μου τὴν μᾶλλον κεκηρυγμένην ἀποστοφήν, ποδὸς τὸ ἐν λόγῳ ἐπτάγμελα.

Ἡθωνάνην μᾶλλον κλίσιν ἡ τούλαχιστον μοὶ ἐφαίνετο διὰ τὸν πατέρα την ιατρικήν. Ἄλλη ἡ λατρική δὲν ἤρεσκεν εἰς τοὺς γονεῖς μου. Παρεκάλεσα, διεμαρτυρήθην ἀλλὰ τὰ πάντα εἰς μάτην. Μὲ ηθελον δικηγόρον εἰς τὸ πεισμα τῆς φύσεως. Ἡ φύσις στανίσιος καμπίτεται. Είχον τότε 25 ἔτη. Ἐν Παρισίοις μοὶ ἐπαρουσιάσθη διγκάδης τόμος ἐγκυλοπαταίδικων γνάσεων ἀχρεωτῶν νὰ ἔχω καὶ νὰ δώσω εἶτα αὐτῶν ἔξετάσεις ἵνα μὲ παραδεχθῶν ν' ἀρχίσων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ την σπουδὴν τῶν νόμων. «Ἐὰν ἐγώ είχον τοσάντας γηγάντεις, εἰπον καὶ μαστίγην, ἡμινύμην νὰ μετέλθω τὸν καθηγητὴν ἀντιτητής τοῦ» (Ἀκολούθει).

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΞΕΝΟΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ

(Τοῦ Μόντε)

Μὴ σὲ φωτίσῃ ἥλιος, κ' ἡ γῆ σου' μήνη ἀνθίσῃ... κακούνγες, φαύλου γέννημα τοῦ φύκους τῆς θαλάσσης, ἥτις τὸν θρόνον ἥπασες αἰσχρῶς, μὲ κλέπτας Ἰση, καὶ τοῦ Ἰονίου τ' ἀτιμα δόλα παντού προτάσσει.

Κακίας ἐργαστήριον... δὲ τῆς Εὐρώπης πάσης χαλκευτεῖ ἀδικήματα, τὰς λύτρας καὶ τὰ μίση, πρὶν ἡ τὴν ἀμαζόνα σου ὀφρύν καταβιβάσσεις, βεβαρψένος δὲ θεός θά σὲ καταποντίσῃ!

«Ἡ χειρός, ἥτις τὴν ἐνδιόδον Γαλλίαν διευθύνει, θά σ' ἐκρίζειση, τύραννε, τὴν κόμην, καὶ θά μείνῃ ἡ ἀγορά σου ἐφημος ζώντων ἐμπορευμάτων.

Καὶ τότε τέλος θά χυθῇ ἐπὶ τῆς γῆς εἰρήνη, καὶ σὺ σκληρός καὶ μεθύσιος δυνάστα τῶν κυμάτων, θά γίνεις πάλιν ἀλιεύς, τὸ ἀγκυστόν σου δράττων.

Μεταφρ. Ἀγγέλου Βλάχου

ΜΕΘΥΣΕ ΝΑ ΜΗ ΣΕ ΜΕΛΗ

(Τοῦ Βερανζέρου)

Ολ' ἀνάποδα 'ς τὸν κόσμον, δόλα βάσανα δόλα εἰς τὴν σταφάβα.

καὶ πόνοι, καὶ γυναῖκες διεστραμέναις, καὶ γι' αὐτὸν κανεῖς πληρώνει τὸ φαγὶ του ἀνριβά.

Μ' δόλους μας ἡ τύχη θέλει νά παιζογελᾶ· μέθυσε νά μη σὲ μέλη, νάχης ήσυχα μυαλά, τραλαλά, λαλά!

Τοῦ κρασοπατέρα λέγουν, πῶς ἔχαλασαν 'ς τράμπελια πέρα πέρα τὰ σταφύλια.

τάκαψε χαλάζι δόλα, καὶ θά μείνουν τὰ βαρέλια, — κρῦμα! — μὲ στεγνὰ τὰ χειλά!

Μ' δόλους μας ἡ τύχη θέλει νά παιζογελᾶ· μέθυσε νά μη σὲ μέλη, νάχης ήσυχα μυαλά, τραλαλά, λαλά!

Ἐτυγε νά λησμονήσης τὸ παληὸ σου χρέος; πάντες

δόλητηρας σοβαράς, ἐρχεται καὶ σιγυρέει εῦμορφα τὰ πράγματά σου,

δὲν ο' ἀφένει οιδόδ παρα. Μ' δόλους μας ἡ τύχη θέλει νά παιζογελᾶ· μέθυσε νά μη σὲ μέλη, νάχης ήσυχα μυαλά, τραλαλά, λαλά!

Καὶ τὰ γέλοια ἔχουν πίκαρις· ἔξαφνα ἐνῷ τοῦ σον γλυκοπίνουν, τάχη παρίσταντας ἀφίνουν.

Μ' δόλους μας ἡ τύχη θέλει νά παιζογελᾶ· μέθυσε νά μη σὲ μέλη, νάχης ήσυχα μυαλά, τραλαλά, λαλά!

Μία ἐρωμένη φωνάει διὰ τῆς γούνας σου τὸ ράμμα.... τὶ ὑπέφερα μὲ δοῦ!

Τὶ ἀνόητος πού ἡμούν νάχη τετεῖ, ὥ τετοιο πράμμα πού πάλι νά μην τὸ δῶ!

— Μ' δόλους μας ἡ τύχη θέλει νά παιζογελᾶ· μέθυσε νά μη σὲ μέλη, νάχης ήσυχα μυαλά, τραλαλά, λαλά!

Οι ἀνθρώποι ἀν δέν μ' ἀρέσουν καὶ μ' ἀρέσει τὸ βαρέλι, φίλοι, μη συνεριθήτε,

ἀπὸ κόρυζαν νά πάθη τὸ λορνγγή μου δέν θέλει, τένοι' ἀρρώστια τὴν φοβετεῖται! μέθυσε νά μη σὲ μέλη, νάχης ήσυχα μυαλά, τραλαλά, λαλά!

Μετάφρ. "Αγγ. Βλάχου